

ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛИ

Общински вестник

6

(685) Брацигово, год. XXIX,
24 март 2011 г.
четвъртък

30 СТ.

ПРОЛЕТНО ПОЧИСТВАНЕ

Общинска администрация - гр. Брацигово приканва жителите на общината, фирмите, образователните и социални институции, обществените организации, граждански и неправителствени формирования, собственици и ползватели на имоти да се включат активно в пролетното почистване на вътрешно кварталните пространства и зелени площи, на дворовете и прилежащите тротоари, на притежаваните или ползваните от тях имоти.

ИЗБРАН Е ИЗПЪЛНИТЕЛ НА ОБЩЕСТВЕНА ПОРЪЧКА

С решение № РДР-6 от 08.03.2011 год. на кмета на Община Брацигово е избран изпълнител на малка обществена поръчка с обект „Въвеждане на енергоспестяващи мерки в сградите на Общинска администрация – гр. Брацигово, Младежки дом – гр. Брацигово и ДДЛРГ „В. Петлешков“ – гр. Брацигово. Документи за участие са подали четири фирми. От

тях две са отпаднали от класирането поради това, че не отговарят на изискванията на Възложителя.

Допуснати до класиране са „Братя Пашкулеви“ ООД - Брацигово и „Хаси инженеринг“ ЕООД – Пазарджик.

За изпълнител на поръчката е класирана фирмата „Братя Пашкулеви“ ООД с управител Ангел Иванов Пашкулев. соб. инф.

Общинска администрация първа откликна на призива на Васил Гюлеметов, кмет на Община Брацигово за пролетно почистване. Влажното и леко мъгливо време не беше пречка пред нея всеотдайно и съвместно да се заемат с почистването на района на болницата. Едни с търпеливо и усърдно махаха старите обяви, залепени на таблото, други почистваха двора. Някои варосваха бордюрите на тротоарите, а други боядисваха металната ограда, която придоби вид на нова. Лекарите в болницата вероятно не бяха запознати с призива за пролетното почистване, защото иначе на драго сърце биха излезли да помогнат на общинарите.

На етажа, където ще бъде разположен Дневния център за възрастни хора с увреждания, ремонтните работи вече са приключили. Остава да се разположи мебелировката в помещенията. Група баяджии се подготвяха да освежат стълбището.

Утре, на 25 март Тотю Младенов - Министър на труда и социалната политика ще открие новата придобивка за хората с увреждания.

„Априлци“

Топлият слънчев 12 март събра много хора на празника Тодоровден както в църквата, така и пред параклиса носещ името на светеца.

Отец Любомир Троянов отслужи празничната литургия в чест на светеца, след което разказа как византийският император Юлиан Отстъпник, който мразел християните, решил да им се подиграе. Знаейки, че през първата седмица на Четридесетница те пазят строг пост, той започнал да се поръсва с кръв от идоли жертви всички неща за ядене, продава-

то общество със структура на държава.

И тази година Община Брацигово осигури сред-

бяха излъчени победителите в състезанието. Първи се класира Асен Гунчев, а непосредствено след него

ства за традиционните надбягвания с коне. Именникът Тодор Тосев беше организатор на кушията.

беше Теодор Тосев. Трето място зае Бежо Сашев. Четвъртият кон, така и не пожела да стартира с гру-

ТОДОРОВДЕН - КОНСКИ ВЕЛИКДЕН

ни на цариградския пазар. Тогава св. Тодор се явил на архиепископа и го предупредил за това деяние, като поръчал на тези, които нямат храна у дома си, да си правят коливо, т.е. да варят пшеница с мед. В продължение на цяла седмица християните се хранели с коливо.

След това беше раздаден курбан – боб чорба.

На този ден се спазва

Много граждани, в присъствието на кмета, се бяха събрали пред параклиса в очакване на отец Любомир. Любители на конете препускаха по широката поляна.

Малки и големи, момчета и момчета, показваха уменията си на добри ездаци. Отец Любомир благослови участниците в състезанието и поръси всички със светена вода.

пата.

Две бетонни траверси, всяка от които по 250 кг., телеглах конете, кандидати за наградата за най-силен работен кон. Началото беше доста успешно, но когато се наложи да се направи завои на доста малко място, траверсите се размествиха, обърнаха се с тясната страна надолу и задачата се оказа трудна, дори за доста мощна машина. Победител

една многовековна традиция – надбягване с коне. Нима можем да се представим българите на хан Аспарух без коне? Историята ни уверява, че конят за тях е бил основно средство за живот, въпреки, че където са пребивавали за по-дълго време са изграждали свое-

Конете стартираха в две групи. Доста усилия коства на комисията, подреждаща конете на старта, да накарат единият от конете да застане спокойно на стартовата линия. Първите двама, победители от полуфиналните групи, съставиха третата, финална група, от която

в състезанието беше Петко Кънев със своя кон.

На победителите бяха раздадени награди – парични награди за младите жокеи и фураж за конете. Музикантите също бяха поощрени.

Тодор ТОСЕВ

ЕДНА БЕЗЦЕННА ПРИДОБИВКА

Народно читалище „Съгласие“, с. Козарско кандидатстваше и беше одобрено по програмата „Глобални библиотеки“, спонсорирана от Мелинда и Бил Гейтс. Със спечелването на този проект пред населението, и особено пред младите хора, се отваря възможност да се ползва безплатен достъп до интернет.

Пред настоятелството на читалището (особено в лицето на секретарката Таня Милева) и библиотекарката Мима Гюшева) е поставена задачата до 31 март 2011 год. да бъде ремонтирана и окабелена подписурената за

целта зала, в която ще бъдат монтирани три компютъра. Ако това бъде изпълнено в искания от програмата срок, до края на месец май т.г. компютрите ще бъдат доставени и интернет залата ще започне да функционира.

Програмата „Глобални библиотеки“ отваря големи възможности за разширяване дейността на читалището. Ето защо е необходима бърза намеса и на кметската администрация, която разполага и с работна ръка, и с майстор, за да бъде подготвена залата.

Ягода АРАБАДЖИЕВА

ЧОВЕШКО, САМО ЧОВЕШКО..

„Смехът и остроумието - казва един мъдрец, украсяват речта на човека, както цъфналите цветя - градината, както червеното вино - трапезата, както накитите - жената, както грейналото слънце - деня.“

Също така известно е, че чувството за хумор, за смешното, е първият признак за интелигентност, не само за това, че е присъщо само на човека, а и защото то не се придобива нито с труд, нито с пари - или го имаш, или го нямаш...

При това разковничето на хумора е мъдростта - от вица до комедията. Защото „не рядко шегата служи за проводник на такава истина, която без нейна помощ не би могла да постигне целите си...“ както казва английският философ Фр. Бейкън.

Трябва да знаем, че смешното, хумористичното, имат своите опорни точки, върху които те процъфтяват... А те са неизменно в скритото сравнение, върху което се гради претенцията, както и изненадата, контраста, краткостта, остроумието и т. н., като задължително се изключват съчувствието и състраданието... А как се поражда смешното? От чувството за превъзходство, когато виждаме отклонение от нормата в отрицателна посока според нас, подкладено от негодувание или симпатия.

Този, който твори смешното - афоризма, вица, анекдота, курioза и т.н. чак до комедията, трябва да има дарбата не само да съчинява, да разказва, но да притежава и безпогрешния усет как да „натисне клавиша“ на смеха у другите, да ги накара да се засмеят. Той трябва да избере подходящия момент, да почувства настроението на хората около себе си, да разказва така, че да не отегчава слушателите...

Не всички хора имат чувство за хумор, защото то не подлежи на обяснение - защо се смеем? За едни хора смехът е „долна и неприятна проява на човека“ (според лорд Честърфилд), а за други - усилие да се правят на умни, като шумно се възхищават на „пищното“ облекло на голия цар от известната приказка на Андерсен... И затова понякога се очудваме на оглушителния смях на публиката, която се възхищава на празноумията и глупостите, поднасяни от едрогабаритни шоумени. И споделяме мисълта, че „няма нищо по-глупаво от глупавия смях“, както е казал римлянина Катул.

Не бива да забравяме, че много пъти смехът, хуморът, комичното, могат да ни навлекат неприятности, защото „ако нисшите почнат да се смеят на по-висшите, тогава прощавай чинопочитание. Смехът изравнява...“ според Херцен.

И все пак смехът и хумора ни правят повече човеци!

Димитър АДЖЕЛАРОВ

МАРТ – БОГАТ ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

На 10 март се проведе отчетно-изборното събрание на членуващите в Общинската основна организация на хората с увреждания в Брацигово. Дотук месецът беше наситен с инициативи, а сега предстоеше да се направи разбор на работата за изтеклия период от 2006 до 2010 година. Арх. Д. Николова и инж. Т. Кръстев засвидетелстваха с присъствието си уважение към членовете на клуба. Гости на събранията бяха и Кирил Анов – председател на Регионалната организация на хората с увреждания – Пазарджик и член на Управителния съвет на Съюза на инвалидите – София и Петя Маринова - координатор на район Пазарджик.

С голямо внимание бе изслушан доклада на председателката Елена Тодовичина, обхващащ организационния и културен живот на клуба. Тя отбеляза, че диалогът с местната власт е много ползотворен. Изпитваме постоянната ѝ подкрепа и сме добре приемани. В момента в клуба членуват 101 човека.

През 2009 година беше приета стратегия на СИБ за постигане на достоен живот на хората с увреждания за периода 2009 – 2013 година. Подписано бе и споразумение за доразвиване и утвърждаване на партньорството между местната администрация в лицето на кмета на Община Брацигово, Васил Гюлеметов и Съюза на инвалидите в България.

Обширна е дейността на клуба, но без големия принос на дарителите, тя не може да бъде осъществена, тъй като постъпленията от членски внос са недостатъчни. Беше изказана благодарност към дарителите - Фондация „ОУК“, ГС „Авангард“, Асоциация „Неве – Брацигово“, ПП „Герб“, Лайънс клуб, Васил Гюлеметов, инж. Тодор Кръстев, Валентин Милтенов, братя Пашкулеви, Мария Казакова, сем. Бакърджиеви, братя Цветкови, г-н Христов, Костадинка Найденова и други брациговци.

След основния доклад В. Стойкова прочете отчета на Контролно-ревизионната комисия. Д. Кънева, която бе и водеща на отчетно-изборното събрание очерта насоките за бъдещата работа, касаещи организационния и културно-масовия живот на

клуба.

Думата беше дадена за изказвания. Д. Рашайкова изказа най-точно това, което вълнува всички – актуализирането на пенсиите, получаването на поощрения от навършилите 75 години, увеличението на вдовишката добавка - все въпроси жизнено важни, касаещи живота и здравето, оцеляването на хората.

Латинка Василева взе отношение по доклада, работата на Ревизионната комисия и насоките за бъдеща дейност.

Кирил Анов подчерта, че като председател на регионалната организация на хората с увреждания винаги е правил всичко, което е било по силите му. Той изказа задоволство от работата на Ел. Тодовичина и събщи за специалната грамота, която тя получава по случай 20 години от създаването на Съюза на инвалидите в България.

Т. Кръстев отговори на наболели въпроси от ежедневието, свързани с нелекия живот на увредените физически хора и борбата им с трудностите.

С пълно болшинство бяха приети докладът, отчета на Ревизионната комисия и насоките за бъдещата работа на организацията. Приет бе и проектобюджета за 2011 година, по който отново докладва В. Стойкова. Беше предложено, гласувано и прието бъдещия Управителен съвет да се състои от 5 души. Единодушно бяха избрани: Елена Тодовичина – председател, Димитрийка Кънева – зам. председател, Соня Аджеларова – касиер и членове - Цветанка Тонева и Златка Крушарова.

В Ревизионната комисия бяха избрани: Вили Стойкова – председател, Венета Кацарова – член, Петя Кацарова – член.

Елена Тодовичина беше избрана и за делегат на Общото събрание на Регионалната организация - гр. Пазарджик.

Новото ръководство беше поздравено и от арх. Д. Николова с уверението, че въпросите им ще бъдат поставяни и разглеждани там където трябва.

Отчетно-изборното събрание завърши с почерпка.

По подобаващ начин на 22 март в клуб „Надежда“ беше отпразнуван и деня на Първа пролет!

Елена Й. ИВАНОВА

ТОДОРОВДЕН НЯКОГА И СЕГА

В нашето село Тодоровден е един от големите празници, свързан с конските надбягвания. Седмица - две по-рано започва подготовката. В миналото почти във всеки дом е имало кон, катър или магаре. Стопаните подготвят конете за кушията, като подсилват храненето със зоб, разхождат ги и тренират „галопа“. Конете са били на по-голяма почит и уважение в сравнение с останалите животни. Той се приема като другар, стига да го разбираш. Не напразно казват, че по-малко боли да паднеш от кон, отколкото от магаре.

на групи до излъчване на първенците. Тях кичели с китка здравец и кокичета, черпели ги с пита и вино. Под звуците на гайда се връщали на „Орището“, където до вечерта се виело хоро. Задължително първите го водели. В домовете, където имало именник, се събирала цялата рода на гошавка.

По времето на ТКЗС ритуалът се запазва с тази разлика, че кушията става с кооперативни и частни коне. Председателят награждава първенците с парични средства, а конете с зърнен фураж. После – в ресторанта, победители и животновъди,

почерпиха.

В определеното време ездачи, коне и любители на празника изпълниха мястото за кушията. Събраха се много хора. Осигурен бе полицаи. Присъстваше и кмета на селото Й. Петкова. Конете бяха подготвени като за парад, а ездачите облечени в наша селска носия – бели ризи и шаечни елеци с гайтани. В. Спасова обяви победителите в състезанието за най-силен, най-бърз, най-опитен и за най-млад ездач и най-красив кон. Първо място зае Ст. Ватев с награда от 40 лв., второ – Тодор Радин с 30 лв. и трето – Д.

На Тодоровден жените ставали рано, омесвали пити и ги раздавали за здраве на конете, на стопаните и за берекет на полето. След църковната служба всички отивали на мястото, определено за кушия. Конете почистени, гривите сресани, опашките сплетени, на челото им голям червен пискул, метална плочка, сини манисти. Ездачите - снажни младежи в типични в типични за времето носии. Задължително присъствала и любимата, която трябвало да го закичи. Тъй като конете били много, ги пускали

пак с гайда – ядене и пиене.

И сега традицията продължава. Секретарката на читалището В. Спасова организира празника. Осигури ездачите и конете, посъветва ги да тренират, в какъв вид да са конете и т.н.

Тази година Тодоровден бе топъл и приятен, истински пролетен ден. Сутринта тържествено заби църковната камбана. Отец Паун отслужи празнична литургия в съслужение на богомолките Цв. Панайотова и Ст. Керенчева, след което миряните получиха Светото причастие, нафора, а именниците

Смиленов с 20 лв. Поощрителна награда бе дадена на Ив. Влахов за най-красив кон. Средствата са осигурени от Кметството. Ученички в национални носии поздравиха победителите с народни песни. Спасова почерпи с пита, направиха се много снимки с конете и победителите. След хубавия излет и приятната емоционална атмосфера на конската кушия всеки по своему продължи да празнува Тодоровден – конският великден сред близки и познати.

Катя КОМИТОВА

Възможности за използване водните ресурси на Брацигово

Двата язовира над Брацигово могат да изменят в голяма степен условията на живот в града ни. В бъдеще време е възможно да се направи водохранилище в района на съществуващия водоем в горната зона на града. Водоемът да се захранва по тръбопровод от язовир „Бурово благо“. Преливната вода да се влива в коритото на р. Умишка. От водоема да се изгради промишлен водопровод за противопожарни нужди, миене на улиците, поливане на парковете, захранване на водните огледала и фонтаните, поливане в дворовете и др. За удължаване живота

на язовирите на възможните места да се залеси с дъб, а за по-безопасното им експлоатиране да се извършват геодезични наблюдения. За увеличаване притока на вода в река Умишка е необходимо да се залеси водосборната ѝ област и ограничи сечта. Общината може да направи постъпки пред компетентните органи през периода от 15 юни до 15 септември водите, които постъпват в язовир „Батак“ от р. Умишка и Равногорската река да се насочат по р. Умишка и р. Павлица. Това ще доведе до увеличаване на възможности за поливане и захранване на водо-

дайните зони. В района на старото кино може да се направи много атрактивен кът с водопад, действаща мелница и ако е възможно мини ВЕЦ. Подобна картина видяхме при посещението на гр. Воден, Гърция. В последно време се създава мнение че следващата война ще бъде за питейна вода. Необходимо е да се помисли за бутилиране на вода от водоизточниците и се потърсят пазари за нейното предлагане. Минералната вода на Брацигово и нейното стопанисване да бъде предмет на сесия на Общинският съвет.

инж. Груйо КЛЯНЧЕВ

СИГУРНОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

Съвсем наскоро Министерският съвет е приел предложение на Министъра на отбраната за създаване на военна полиция. Предстои предложението да бъде обсъдено в Народното събрание. Още в деня на приемането медиите съобщиха, че по време на заседанието на Министерския съвет е възникнал спор между Министъра на отбраната Аню Ангелов и Министъра на вътрешните работи Цветан Цветанов. Първият настоявал за приемане на предложението, докато вторият бил против. Аргументите „против“ са, че по този повод могат да възникнат и други подобни искания. И едните и другите аргументи сигурно не са лишени от основание, затова нека разгледаме съвсем накратко този казус.

Както е известно Министерството на вътрешните работи наброява 60000 (шестдесет хиляди), а Министерството на отбраната – 25000 (двадесет и пет хиляди) души щатен персонал. За мащабите на България това не са никак малки формирования, при това въоръжени. Има, разбира се, и други мнения, особено що се отнася до броя на армията. Но тук спорът е в друга посока. В конкретния случай става дума за ефективността на работата и за сигурността на тези две мощни военизирани структури и произтичащата от тях национална вътрешна и външна сигурност на страната. От тази гледна точка всяка от тези структури се нуждае от възможно най-пълна самостоятелност при вземането на своите изключително отговорни управленски решения. Именно заради това всяка от тях трябва да има свои независими източници на информация и надеждни лостове за управление. От казаното дотук следва, че везните на спора клонят към естествената необходимост от създаване на военна полиция към Министерството на отбраната. Нещо повече. Изглежда доста странно защо този важен въпрос не е поставян за решаване досега. Или ако е поставян, защо широката общественост не е била запозната с него? Така поставен конкретният казус повдига и други въпроси, свързани с цялостната наци-

онална сигурност на страната. Без съмнение у нас има и други значими структури, които също се нуждаят от собствена информация при вземане на техните управленски решения, засягащи държавата и всеки гражданин. На първо място това са общините и Министерството на финансите. В това отношение Министърът на вътрешните работи може също да се окаже прав. Сега към Министерството на вътрешните работи има звено, наречено „Пътна полиция“ и това е напълно разбираемо. Ежедневните жестоки пътни катастрофи и стотиците човешки жертви по пътищата са пред очите на всички. Но пред очите на всички са и ежедневните грабежи и жертви на безнаказаната битова престъпност и различните видове данъчни и финансови престъпления. Тяхното справедливо и бързо разрешаване и предотвратяване е не помалко важна съставна част на националната сигурност на България.

В подкрепа на горното заслужава да се спомене взетото неотдавна решение за създаване на общинска полиция в София, макар че нейният числен състав и функции са почти символически. София, като столица и най-голям град, се нуждае от многократно по-крупно и с по-широки полицейски функции звено. От подобни полицейски звена се нуждаят и другите общини в зависимост от тяхната територия и население. По примера на София тези звена трябва да бъдат на пряко подчинение на общините. Така става възможно и прилагане на изборен принцип при определяне на шефовете на тези звена. Както е в САЩ, например. Разполагането на такива крупни полицейски звена във всяка община е най-бързият и ефективен начин за справяне с най-масовата престъпност у нас. Не случайно тя се нарича битова, защото най-много пречи на нормалното човешко битие и на оцеляването на всеки обикновен български гражданин. Такава общинска и финансова децентрализация на МВР е не само належаща, но и закъсняла.

Ангел ПОПОВ
д-р по икономика

На 20 март хотелски комплекс „Виктория“ гостоприемно отвори врати за феновете на ПФК ЦСКА в Брацигово. Почитателите на червения отбор бяха посрещнати от управителя Стоян Сталев в уютна и подходящо украсена зала. На стената беше окачен внушителен транспарант на фен клуба.

Срещата откри Димитър Млечков - организатор на срещата. Той подчерта всеотдайността на феновете, които остават верни на любимия отбор не само когато той е на върха, но и тогава, когато преживява трудни моменти. Гости на тържеството бяха известните ветерани и заслужили майстори

СРЕЩА НА ФЕНОВЕТЕ НА ЦСКА

на спорта - Петър Жеков, отбелязал 253 гола, резултат ненадминат и досега, Борис Гаганелов, Иван Ранков, Емил Бучински. Те изказаха благодарност на почитателите на ЦСКА за тяхната всеотдайност, споделиха вижданията си за настоящето на отбора и идеите си за по-нататъшно развитие.

За приятното настроение на всички, с майсторските музикални изпълнения, се грижеше Йордан Христов, а Мирослава Иванова и Росица Василева, облечени в екипи на ЦСКА, следяха да не липса нищо на масите.

Пеню МАРКОВ

КАРААБАДЖИЙСТВОТО

Караабджийството било пренесено в Брацигово от костурци. Навремето си то било с широко приложение и имало за предмет горното мъжко и женско облекло: чешири, салтамарки, елечи, кюркове и сукмани, саи, власеници.

Изисканият вкус към хубавите чисти връхни дрехи на костурци бил задоволяван от караабджийството.

Караабджийците кроели и шиели дрехите на клиентите си от груб плат (аба). Шаякът бил домашно производство на жените и момите чрез къщния разбой. Също така и конците

били домашно производство - от тънко изпреден лен и черно боядисан по къщному.

Караабджийците се набирали от ония бедни майстори абаджии, които не разполагали нито със свои, нито с чужд капитал и поради това нямали възможност да поддържат занаятчийници и работници, та ходели по хорските къщи да шият дрехи.

В продължение на 10-20 дни майсторът засядал в къщата на клиента си и шиял поръчаните дрехи. Стопанинът на къщата давал плата (шаяка) и по споразумение - разноските за материали - копчета, гайтан, подплата и

пр. Храната на абаджията била давана от стопанина.

След привършване на работата ставало плащането, което било отчитано „на парче“ но сметката не бивала веднага очиствана: бедните стопани поради липса на налични суми, а състоятелните по навик не изплащали изцяло, а забавяли с години, извършената от абаджията поръчка.

Работата на абаджията била твърде продължителна и поради еднообразието си отегчителна. Такъв майстор

пробите или когато гостолубивата стопанка предлагала на майстора киселото вариво или булгур. В зависимост от състоянието на стопанина, майсторът се пресрамвал да си поиска благинка, нещо твърде рядко в щедрите домове на брациговци тогава.

От тоя усилен труд, караабджийците се оплаквали от ранно отслабване на зрението и остри седалищни и кръстни заболявания.

Самите майстори караабджии, които денонощно шиели дрехи за хората, сами били в остаряла носия,

от господарите на занаятчийниците - майстори караабджии.

Момите се носили в спретната китна премяна, момците не отстъпвали по вкус; заможните жени носели богато и със скъпа украса облекло. Чорбаджии и богатите мъже поддържали външния си вид с важно тежко рухо. И не само за Брацигово се отнасяло това повдигане на пристрастие към хубавото облекло, но и селата на околността имали всичката възможност да се възползват от сръчните караабджии от костурско.

Разгърнала се широка работа за караабджийството в Брацигово.

ИЗ МИНАЛОТО НА БРАЦИГОВО

стоял по цели часове, дни, месеци с кръстно подгънати крака, като староегипетски писар, върху орфана рогазка, с превит наведен напред кръст над работата си, зает с неизброимите бодове на иглата си, посредством напръстник, в твърдия шаяк, до премалвяване. Сутрин, след първи петли той хлопал по чуждите врати да му отворят и веднага започвал работа, на светлината на горящи купове борица върху свещника в камината, от който се носел повече облаци гъст дим отколкото светлина. Абаджията дупчел и изработвал облеклото, и пак в тъмни нощи се прибирал за сън. Работата бивала прекъсвана или през време на

а домочадието им никога не се виждало в нещо ново.

За ушиването на дрехи се плащало: салтамарка - 5 гроша, ментан и джумадан - 10 гроша, кюрк (дълъг кожух) - 15 гроша, елече - 3 гроша; сукман, сая, власеник - по 10 гроша. Това получавал майстора при извършване на поръчките.

Времето за ушиване на дрехите било: прости чишири - 1 ден, а гайтанлии - 4-5 дни, проста салтамарка - 1 ден, ментан - ден и половина, джумадан - 2 дни, кюрк - 2 дни; женски дрехи: сукман, сая, власеник - по 2 дни.

Работниците, бедните майстори и калфите получавали по три гроша надница

От това се възползвали едриите майстори караабджии, които поддържали широки работилници с много чираци, калфи и работници. Тия занаятчици - майстори могли да се похвалят с усилен приток на печалби, нещо, което намирало израз в склонностите им към чести увеселения, излети и разходки до „Вриз“, „Студенец“, „св. Троица“ - с тюрлю-гювечи, баницы и големи бъклицы с истинско вино.

А работниците и заетите в големите работилници бедни майстори и чирачетата били измъчени грешници на професията си.

/По едноименната книга на Христо ГЮЛЕМЕТОВ - ЧИБИС/

ВЪЗПОМЕНАНИЕ

На 15.03.2011 г. се навърши

1 година без

**София
Атанасова
Цветкова**

Нека всички, които я познаваха да си спомнят за нея с добро!

От колектива на Кметството
С. Розово

Първи април - ден на хумора и шелата!

ПРИКАЗКИ ПОД ПРОСОВСКИЯ ТРЪН

* * *

Заловили един крадец. Стареите на селото решили да го накажат по стародавен обичай. Вързали го гол за старо дърво, намазали го с пчелен мед, после донесли няколко кошера пчели... Насекомите го полазили, почнали да го хапят, защото той мърдал от болките по тялото си... Един от зяпачите го съжалил, отчупил един клон и почнал да ги гони... Пострадалият го замолил:

-Не ги гони, човече... Остава ги! Ще дойдат други по-гладни от тези... Те ще са по-лоши!

* * *

Самарджията в едно село умрял... Младо магарице, като чуло, че майсторът на самари вече не е жив, заподскачало от радост:

-И-ха, и-ха! Вече няма кой да прави самари за нашите гърбове и ние ще сме свободни! Свобода! Няма вече самари...

Тогава майка му, възрастната магарица, която била поживяла повече по белия свят, попарила радостта му: -Не се радвай, синко! Сега ще ги прави някой некомпетентен чирак с две леви ръце, та по-големи рани и мазоли ще мъчат гърбовете ни... Не ни чака добро! - въздъхнала магарицата...

В двореца на Харун ал Рашид, персийският халиф, станала кражба. Съмнението паднало върху слугите - един евреин, един грък и един българин. Изправили ги пред халифа и той им предложил да си изберат по едно наказание - всеки от тях да плати сто гроша, да издържи сто тояги на голо или да изяде една торба сол. Евреинът платил сто гроша, гръкът издържал сто тояги на голо, а българинът предпочел да изяде торбата със сол... Солта в торбата се оказала много и българинът не успял да я изяде всичката. Тогава трябвало да издържи стоте тояги, но издържал до осемдесет. Затова се наложило да плати накрая стоте гроша!

Всеки народ с, нрава си...

Записал:
Димитър АДЖЕЛАРОВ

САМОДЕЛНИЯТ ХАСТЕЛ

смях през сълзи

Из бюлетина на комисия за обезщетения на пострадали при трудови злополуки Уважаеми господине, Пиша ви в отговор на молбата за допълнителна информация към т. 3 от доклада ми за злополуката. Причината за инцидента беше наречена от мен „недооценяване на обстоятелствата“. Вие помолихте за по-обстойни обяснения и аз се надявам, че следващото по-долу описание на случилото се ще ви удовлетвори.

По професия съм зидар. В деня на инцидента работех сам на покрива на една новострояща се шестетажна сграда. Когато приключих работата си, установих, че са ми останали излишни тухли, които, както след това се оказа, са тежали около 230 килограма. За да не ги пренасям на ръце до долу, аз реших да ги спусна до земята във варел, като използвам макаратата, прикрепена към стената на строящата се

сграда. Слязох долу, застопорих въжето, качих се обратно на покрива и сложих тухлите във варела. След това отново слязох долу и отвързах въжето, придържайки го леко, така че тухлите да бъдат спуснати бавно.

В т. 11 на доклада за инцидента съм указал, че моето собствено тегло е 60 килограма. Поради изненадата си, че изхвърчах от земята така внезапно, забравих да пусна въжето. Не е необходимо да казвам, че продължих да се изкачвам по стената на сградата с висока скорост. Някъде към третия етаж пресрещнах варела, който в този момент се придвижваше надолу към земята със също толкова впечатляваща бързина. Това може да обясни фрактурата на черепа, а също и незначителните охлузвания и счупената ключица, които са описани в т. 3 от доклада за инцидента.

Продължих бързото си изкачване, като скоростта му бе съвсем леко намалена след сблъсъка ми с варела, и не спрях преди пръстите на дясната ми ръка да се врежат в макаратата. За щастие по това време вече се бях окопитил и се държах здраво за въжето, вместо да се поддам изцяло на болката. Горедолу по същото време очевидно варелът бе стигнал до земята и при удара в нея дъното му се откачи. В този момент, вече освободен от тежестта на тухлите, останали на земята, варелът е тежал около 25 килограма.

Отново ви приканвам да обърнете внимание на данните за моето собствено тегло. Както можете да си представите, сега аз започнах бързо да слизам надолу по стената на сградата. Към третия етаж отново се срещнах с варела, който този път се изкачваше нагоре. Това ми донесе фрактури на два-

та глезена, избити зъби и няколко разкъсани рани по краката и долната част на тялото ми. Тук късметът започна леко да ми изневерява. Срещата ми с варела все пак ме забави достатъчно, за да намали нараняванията ми при падането върху купчината тухли и за щастие последствията бяха само няколко пукнати гръбначни прешлени.

Съжалявам, че трябва да докладвам и това, но докато си лежах върху купчината тухли, изпитвах голяма болка и без да мога да мръдна, изглежда пак изгубих присъствие на духа и съм пуснал въжето, и единственото, което можех да правя, бе да лежа там и да гледам как празният варел започна отново пътешествието си надолу към земята и в края на краищата се стовари върху мене. Това обяснява и двата счупени крака. Надявам се, че тези отговори ще задоволят интереса ви.

По велики поети - истини неприети

По Хр. Ботев

Тежко, брате, се живее
между глупци неразбрани,
които чакат толкоз време
от вълци друг да ги отбрани.

По Хр. Смирненски

Над блатото на нашата делнична сива,
де животът ни дебне злорад,
новобогаташът с клин клина избива -
обрича народа на глад.

По Н. Вапцаров

Понякога ще идвам във съня ти
като нечакан и неискан гост,
кошмар ще съм аз - твоят съвест
за теб, докато вириш нос...

Вл. Петров

ЕХО ОТ 8-МИ МАРТ

За розовските жени този ден остава празник. Това показва препълненото заведение на Асен Начков - бившият ресторант на РПК. Водещите на тържеството, председателят на читалището Ц. Паунова и секретарят В. Спасова, осигуриха богата и естетически подбрана програма. Деца декламираха стихотворения за жената и майката, а нашият розовски зет, В. Грибачев, през

игри за сръчност, бързина и точност. Разиграна бе томбола. Не за първи път силно впечатление направи нашата пощальонка В. Тюкенова с уменията си да пее македонски песни, да танцува и играе, а когато запя „... кой не слуша майчини слова...“, всички в залата слушаха емоционалното съдържание и изпълнение, за което бе аплодирана. Най-силна, най-вярна и вечна си остава

цялото време ни весели с музика и народни песни. Венчето и София, от пещерския ансамбъл „Славейче“, в пъстри носии изпълниха „Ориенталски танци“, „Ръченица“ и народни хора. Проведоха се състезателни

само майчината любов.

Истинската жена и голям човек, стожер на семейството, способна на всякакви дела. До късно вечерта хора и веселие.

Катя КОМИТОВА

ТАЛАНТЛИВИ РАВНОГОРКИ

изработиха саморъчно театрици, пана и други неща, със стойност на произведения на изкуството, като подредиха заедно с управителката на хотел „Борика“ специална витрина - магазин, за да имат възможност гостуващите да се запознаят с бита и обичаите на селото. Ръководството на чита-

лицето и управителят на „Борика“ имат нагласата заедно да популяризират българския бит и култура, като по този начин спомогнат за развитието на туризма в района.

Така е Равногор се съчетава полезното с приятното. Председател на читалището Елена КИСОВА

Шестгодишно момче от Брацигово е подало фалшив сигнал за бомба

11 март 2011

По време на игра с мобилен телефон 6-годишно момченце е подало фалшив сигнал за поставена бомба, съобщиха от Областната дирекция на МВР-Пазарджик. Обаждането било получено в следобедните часове на 2 март на телефона за спешни повиквания- 112. Анонимен детски глас съобщил, че има поставена бомба, като не се уточнявало нейното местонахождение, след което връзката била преустановена. Независимо от това била предприета незабавна проверка от страна на антимафиоти от ТЗБОП - Пазарджик. Със съдействието на колегите им от РУП-Пеще-

ра скоро било установено, че автор на обаждането е 6-годишно момченце от Брацигово. Родителите му предоставили за игра използван мобилен телефон без да подозират, че в него има поставена SIM-карта. По време на следобедните игри и забавления в местната детска градина детето набрало номер 112 и подало сигнала. Полицията призовава родителите да бъдат по-внимателни и предпазливи при предоставянето на децата си на активни мобилни телефони, както и да им разясняват, че номерата за спешни повиквания се използват само при възникнала нужда. соб. инф.

СТРАДАНИЕ

Страната на първото слънце
потъва сред траурен мрак,
цунами и облаци стронций
връхлитат японския бряг.

Гневи се земята свещена.
Изчезват невинни без вест.
Защо тази люлка рождена
люлее се яростно днес?

За чужда вина ли наказва
най-свидните свои деца,
тъй както Исус бе наказан
да страда за всички сърца?

Ангел ПОПОВ

ЗАРАДИ ОБИР 50-МИНУТЕН МАЧ В БРАЦИГОВО

понеделник, 14 март 2011
Само 50 минути изиграха в последния мач от 18-ия кръг в „А“ ОФГ отборите на Брацигово и „Бариади“ (Стрелча). До почивката домакините поведоха с 2:0. Прибирайки се в съблекалните обаче, гостите установили липса на пари и лични вещи. Заради кражбата стрелчани решили въобще да не започват второто полувреме. Все пак, за да избегнат санкциите, 7 от тях излезли на терена, след което един се хванал за крака.

Срещата е била прекратена поради оставане на отбора - гост в намален състав. „Какво да им играем. Ние ритаме за кеф и здраве, а не да ходим да ни обират парите“, заявиха от щаба на „Бариади“ и допълниха, че във връзка с инцидента вече са подали жалба в РПУ - Брацигово. За този мач вече е присъден служебен резултат от 5:0 в полза на Брацигово. Друга санкция за „Бариади“ няма да има, съобщиха от ОС на БФС.

соб. инф.